Člověk má umět být někdy sám (My First Day Without You) - Simonová Yveta

Tma se plíží,
beztak tíží
po římsách.

Já jdu sama
uličkama,
nemám z té tmy strach.

Vítr hraje na šalmaje,
já je poslouchám,
člověk má umět být někdy sám.

Klakson houká,
kočka mňouká
za pecí.

A v té chvíli
měsíc bílý
hvězdy rozsvěcí.

Nikdo ať se neptá na to
jak se dneska mám,
člověk má umět být někdy sám.

Samota mi
vlastně ani
nevadí.

Snad se proto
můžem spolu
nemít neradi.

Když se láska vyprodá,
tak zbude prázdný krám,
člověk má umět být někdy sám,
člověk má umět být někdy sám.